

I Socialdemokratiet håber vi, at flerårssaftalen for kriminalforsorgen styrker behandlingen af vores indsatte, sikrer færre gengangere i fængslerne og dermed forhindrer flere nye ofre for kriminalitet. Vi er ikke med i aftalen, fordi regningen skulle betales ved effektiviseringer af statslige indkøb. Det kan i sig selv være en udmærket idé, men så længe regeringen ikke kunne sandsynliggøre, at effektiviseringerne ikke ville resultere i endnu flere besparelser på uddannelsesområdet, blev der ingen aftale.

Med andre ord: Vores velfærdssamfund står ved en korsvej. Uden et sporskifte fastlåser vi en udvikling, som er i direkte strid med velfærdssamfundets grundlæggende værdier. I Danmark har vi paradoksalt nok en velfærdsminister og samtidig en fattigdom, der stiger. I eftermiddag får velfærdsministeren chancen for at vise, at hun rent faktisk er velfærdsminister – ikke bare af navn, men også af gavn.

Regeringens kontanthjælpsloft og den såkaldte starthjælp fastholder tusindvis af danskere i fattigdom. Socialdemokraterne vil af med dem begge, fordi de fastholder i forvejen meget udsatte grupper i fattigdom, og fordi de splitter Danmark – i en tid, hvor vi har behov for det modsatte.

I de senere år har Danmark oplevet historisk fremgang i beskæftigelsen. Og enorme indtægter fra olien i Nordsøen har kastet milliarder af kroner i statskassen. Men er fremgangen blevet forvaltet rigtigt? Har vi fået nok ud af fremgangen? Er Danmark blevet mere samlet, eller er Danmark blevet mere splittet?

Fremgangen er forvaltet forkert. Milliarder i skattelettelser har sat sammenhængskraften i vores samfund over styr. Familier fastholdes bedst i fattigdom. Investeringerne i vores velfærd halter, og alle værner sig nu mod en forestående økonomisk krise.

Danmark er desværre blevet mere splittet. Flere børn står op til en dagligdag præget af fattigdom. Færre unge får en kompetencegivende ungdomsuddannelse. Offentlige investeringer i udbygning af velfærden er faldet. Flere lejere bliver sat på gaden, fordi de ikke kan betale deres husleje. Sygefraværet stiger og stiger, og endnu flere bliver desværre marginaliseret.

Vi mener, at fremgangen skal fastholdes. Med lurende økonomisk krise er det ved at være tid til et sporskifte. De penge, vi har, skal bruges på at fremtidssikre vores velfærdssamfund.

I sidste uge mente vicestatsministeren – i øvrigt ikke overraskende – at nok en omgang store

skattelettelser er den rette medicin til en økonomi på bristepunktet og et samfund, der er mere splittet end tidligere.

Vælger man den vej, og betaler man de skattelettelser, som vicestatsministeren foreslog – i øvrigt heller ikke overraskende – med endnu flere massive besparelser i den offentlige sektor, ja, så forstår vi faktisk godt dem, der mener, at både statsministeren og vicestatsministeren fuldstændig har mistet forbindelsen til og forståelsen for de bekymringer, som almindelige familier har i hverdagen.

Det vil være ansvarligt, og det vil splitte Danmark yderligere.

Kl. 10:15

Formanden:

Ja tak. Vi går nu over til de korte bemærkninger, og følgende er noteret til at have et ønske om en kort bemærkning: hr. Peter Christensen, hr. Kristian Thulesen Dahl, hr. Lars Barfoed, hr. Frank Aaen, hr. Jacob Jensen, hr. Martin Henriksen, fru Helle Sjelle, hr. Karsten Lauritzen, hr. Per Ørum Jørgensen og hr. Tom Behnke.

Den første, der får ordet for en kort bemærkning, er hr. Peter Christensen.

Kl. 10:16

Peter Christensen (V):

Det Radikale Venstre har forfattet et notat, hvor de har været inde at kigge på de forslag, der kommer fra SF. Jeg vil ikke spørge Socialdemokraterne om SF's konkrete forslag, for det vil ikke være rimeligt, men konklusionen i notatet er, at SF ikke er økonomisk ansvarlige. Det er jeg faktisk meget enig i.

Jeg kan forstå på SF, at de vil i regering, og at de faktisk vil have Socialdemokraterne med. Jeg kunne godt tænke mig at vide, om Socialdemokraterne også vil have SF med, og bliver det så den samme regering?

Kl. 10:17

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:17

Morten Bødskov (S):

Det, som vi forholder os til her i dag, er ændringsforslag til finansloven, og det er med afsæt i det socialdemokratiske forslag, som vi fremlagde her i februar måned. Det er et forslag, som er ansvarligt, som bruger de penge, vi har, på det, som de skal bruges til, nemlig til at investere i den grundlæggende velfærd, og som også kommer med et forslag, som jeg tror blev karakteriseret som et modigt forslag, da vi sidst havde debatten, til, hvordan man kan holde dansk øko-